

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่

1. ผู้รับผิดชอบการสำรวจสาธารณะของหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ คือคู่แข่งธุรกิจ
ฐานเศรษฐกิจ และกรุงเทพธุรกิจ จำนวน 6 คน
2. รายงานผลการสำรวจสาธารณะในหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ ที่ตีพิมพ์ระหว่าง
เดือนมกราคม จนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ.2536 จำนวน 169 ชิ้น
3. ผู้อ่านผลการสำรวจสาธารณะจากหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ ในเขตกรุงเทพ-
มหานคร จำนวน 624,000 คน

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. ผู้รับผิดชอบการสำรวจสาธารณะของหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ จำนวน 6 คน
เป็นกลุ่มเดียวกับประชากร คือ
  - คุณเดกิง เสริมทรัพย์ : บรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์คู่แข่งธุรกิจ
  - คุณพัชรชาติ พลศักดิ์ : หัวหน้าส่วนข่าวมอเนเตอร์ หนังสือพิมพ์คู่แข่งธุรกิจ

- คุณศักดิ์ดา นพเกตุ : บรรณาธิการบริหาร นิตยสารฐานเศรษฐกิจการเมือง
หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ

- คุณวิรัช ชูตินธรา : กรรมการบริหาร บริษัท เมอริท บิสซิเนส แมเนจเมนท์
จำกัด

- คุณอดิศักดิ์ ลิ้มปรุ่งพัฒนกิจ : บรรณาธิการ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

- คุณสุวีร์ ปัญจะเทวอุบต : หัวหน้าศูนย์วิจัยข้อมูล หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

2. รายงานผลการสำรวจสาธารณชน ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ระหว่างเดือนเมษายน
ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ.2536 ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับประชากร มีจำนวนทั้งสิ้น 169 ชิ้น แยก
ตามหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับดังนี้

- หนังสือพิมพ์คู่แข่งธุรกิจ จำนวน 132 ชิ้น รายงานใน

- ข่าวและคอลัมน์ต่าง ๆ ในส่วนข่าวมอริเตอร์

- คอลัมน์ "คู่แข่งมอริเตอร์" หน้า 1

- คอลัมน์ "การตลาดมอริเตอร์" หรือ "มอริเตอร์การตลาด" ในส่วน

ข่าวการตลาด

- คอลัมน์ "เรียลเอสเตทมอริเตอร์" หรือ "มอริเตอร์เรียลเอสเตท"

ในส่วนข่าวเรียลเอสเตทการลงทุน

- คอลัมน์ "คลังสมองมอริเตอร์" ในส่วนข่าวคลังสมอง

- คอลัมน์ "ไอทีมอริเตอร์" ในส่วนข่าวไอที

- คอลัมน์ "การเงินมอริเตอร์" ในส่วนข่าวการเงิน

- หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ จำนวน 21 ชิ้น รายงานในคอลัมน์ "ฐานเศรษฐกิจ
โพลล์" นิตยสารฐานเศรษฐกิจการเมือง แทรกในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับประจำวันพฤหัสบดี

- หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ จำนวน 16 ชิ้น รายงานในคอลัมน์ "กรุงเทพธุรกิจ

โพลล์" หรือ "กรุงเทพมหานครสำรวจ" หรือข่าวรายงานผลการสำรวจ ในหน้า 1 หน้าอื่น ๆ
หรือในส่วนข่าวกรุงเทพมหานคร การเมือง ทุนการเงิน การตลาด หรือจุดประกาย

3. ผู้อ่านรายงานผลการสำรวจสาธารณะ จากหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ ในเขต
กรุงเทพมหานคร คำนวณจำนวนตัวอย่างจากจำนวนประชากร ที่ได้จากการสำรวจผู้อ่าน
หนังสือพิมพ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2536 ของบริษัท ดีมาร์ จำกัด มีจำนวนผู้อ่าน
624,000 คน แบ่งตามหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อฉบับดังนี้

- หนังสือพิมพ์คู่แข่งธุรกิจ จำนวน 134,000 คน
- หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ จำนวน 286,000 คน
- หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ จำนวน 204,000 คน

จากนั้นคำนวณจำนวนตัวอย่างโดยใช้สูตร (อาร์ุง จันทวานิช, สัมภาษณ์, มกราคม
2536)

$$n = \frac{p(1-p)}{\frac{e^2}{z^2} + \frac{P(1-P)}{N}}$$

n = จำนวนตัวอย่าง

P = อัตราส่วนของตัวอย่างกับประชากร ในที่นี้ใช้ $1 : 20 = 0.20$

e = ค่าความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่าง ใช้ $5\% = 0.05$

Z = ค่าของพื้นที่ใต้โค้งปกติ (Normal Curve) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน
0.05 ค่า $Z = 1.96$

N = จำนวนประชากร คือ 624,000 คน

เมื่อแทนค่าในสูตร จำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้ คือ 245.8 คน เท่ากับ 246 คน

การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบจัดพวก (Stratified Sampling) มี
ขั้นตอนดังนี้

- แบ่งกลุ่มผู้อ่านออกเป็นอาชีพต่าง ๆ 7 อาชีพ คือ

1. ครู อาจารย์
2. ทหาร ตำรวจ
3. เจ้าของธุรกิจหรือผู้ประกอบการส่วนตัวหรือกิจการของครอบครัว
4. พนักงานหรือลูกจ้างในหน่วยงานเอกชน หรือหน่วยงานที่จัดตั้งโดย
พ.ร.บ.พิเศษ
5. ข้าราชการการเมือง นักการเมือง หรือผู้ปฏิบัติงานพรรคการเมือง
6. ข้าราชการพลเรือน หรือลูกจ้างในหน่วยงานราชการ
7. พนักงาน หรือลูกจ้างในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

- ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ในการ
สอบถามบุคคลแต่ละอาชีพที่แบ่งกลุ่มไว้ โดยพยายามกระจายตัวอย่างให้มีอาชีพ หน้าที่การงาน
และการศึกษาที่หลากหลาย

ตัวแปรในการวิจัย

จากสมมติฐาน สามารถจัดแบ่งตัวแปรดังนี้

ตัวแปรอิสระ (X)	ตัวแปรตาม (Y)
1. สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของผู้อ่านผลการสำรวจ - การศึกษา - อาชีพ - หน้าที่การงาน	1. ประโยชน์ที่ได้รับ 2. ปริมาณการอ่าน 3. ความเชื่อถือ 4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการ สำรวจสาธารณสุขที่ต้องการ
2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน	1. ปริมาณการอ่าน
3. ปริมาณการอ่านผลการสำรวจ	1. ความเชื่อถือ 2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง การสำรวจสาธารณสุขที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแนวทางรวบรวมข้อมูลมี 3 ชุดด้วยกัน แบ่งตามวิธีการวิจัย คือ

1. การสัมภาษณ์เจาะลึก (Depth Interview) ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นแนวทางรวบรวมข้อมูลนโยบายหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ และความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบดำเนินการสำรวจ เกี่ยวกับการสำรวจสาธารณสุขของหนังสือพิมพ์ ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ 2 ชุด คือ

- ชุดที่ 1 : สัมภาษณ์บรรณาธิการผู้รับผิดชอบการสำรวจสาธารณสุข
- ชุดที่ 2 : สัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายจัดการการสำรวจสาธารณสุข

(รายละเอียดได้จากแบบสัมภาษณ์ในภาคผนวก)

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มีแบบบันทึกข้อมูลเป็นแนวทางรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานตามหลักการรายงานผลการสำรวจสาธารณสุข ที่ปรากฏในรายงานผลการสำรวจแต่ละชิ้น ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ 11 ข้อ มีแนวทางการวิเคราะห์ ดังนี้

1. บุคคลหรือสถาบันที่ให้การสนับสนุนการสำรวจสาธารณสุข หมายถึงการระบุในรายงานผลการสำรวจ ให้ทราบว่าหนังสือพิมพ์เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำ เช่น ชื่อหนังสือพิมพ์ ชื่อที่มงานกับชื่อหนังสือพิมพ์ หรือชื่อคอลัมน์ต่าง ๆ ของหนังสือพิมพ์ ตัวอย่างเช่น

- คู่แข่งธุรกิจ ใช้คำว่า "หนังสือพิมพ์คู่แข่งธุรกิจ" "คู่แข่งมอริเตอร์" "มอริเตอร์" "ตัวเลขมีเอว" "หยิบลิป" "เรดิโอสแควร์" "มอริเตอร์เรียลเอสเตท" "การเงินมอริเตอร์" "การตลาดมอริเตอร์" เป็นต้น

- ฐานเศรษฐกิจ ใช้คำว่า "ฐานเศรษฐกิจการเมือง" "ฐานเศรษฐกิจ
โพลส์"

- กรุงเทพธุรกิจ ใช้คำว่า "กรุงเทพธุรกิจ" "กรุงเทพธุรกิจสำรวจ"
"กรุงเทพธุรกิจโพลส์" "ทีมวิจัยข้อมูล กรุงเทพธุรกิจ"

2. คำถามเกี่ยวกับการสอบถามความคิดเห็น คำต่อคำ ทุกคำถาม
พิจารณาจากเนื้อหาทุกส่วนของรายงานผลการสำรวจ ที่แสดงให้เห็นทราบถึงคำถาม คำตอบ ตาม
จำนวนตัวอย่างที่ใช้สรุปผล

3. ประชากรกลุ่มเป้าหมาย หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ผลการสำรวจอ้างอิง
ถึง ตัวอย่างเช่น ประชาชนชาวกรุงเทพฯ ชายหนุ่ม เป็นต้น

4. จำนวนตัวอย่าง หมายถึง จำนวนผู้ที่จะถูกสอบถามความคิดเห็น ที่
หนังสือพิมพ์กำหนดหรือสุ่มไว้ก่อนลงมือสอบถามจริง พิจารณาจากข้อความต่าง ๆ ในเนื้อหา ที่
สื่อความว่ามีกำหนดหรือสุ่มตัวอย่างไว้ก่อนสอบถามจริง ตัวอย่างข้อความเช่น

- "ใช้การสุ่มตัวอย่างจากชาว กทม. จำนวน 805 ราย"
- "จากการสำรวจโดยสุ่มตัวอย่างจากผู้ใช้รถใช้ถนนจำนวน 152 ราย"
- "แบบสอบถามที่ส่งให้ทั้งสิ้น 55 ราย"
- "กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุในเขต กทม. ที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป
จำนวน 300 ตัวอย่าง" เป็นต้น

5. วิธีการสุ่มตัวอย่าง หมายถึง วิธีการเลือกผู้ที่จะถูกสอบถามความ
คิดเห็นก่อนลงมือสอบถามจริง ตัวอย่างข้อความเช่น "สุ่มตัวอย่างแบบ Quota Sampling"
เป็นต้น

6. วิธีการเก็บข้อมูล หมายถึงวิธีการที่ทำให้ได้คำตอบของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ การสำรวจทางไปรษณีย์ โดยพิจารณาจากข้อความต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

- การสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า เช่น "ออกสำรวจความคิดเห็น" "ให้สัมภาษณ์" "ตระเวนสอบถามความคิดเห็น" "สอบถามจากประชาชนเดินถนน" หรือการระบุให้ทราบว่ามีการสอบถามความคิดเห็นประชาชนในบริเวณต่าง ๆ เช่น สนามหลวง ประตูน้ำ สยาม ตลาดสะพานใหม่ เป็นต้น

- การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เช่น "ใช้วิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์"

- การสำรวจทางไปรษณีย์ เช่น "ได้ส่งแบบสอบถาม" เป็นต้น

7. สถานที่หรือบริเวณที่เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง โดยระบุให้ทราบบริเวณเฉพาะเจาะจง ตัวอย่างเช่น มาบุญครอง ตลาดบางกะปิ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย งานมอเตอร์โชว์ครั้งที่ 14 เป็นต้น

8. จำนวนผู้ตอบคำถามที่ใช้สรุปผลการสำรวจ พิจารณาจากข้อความต่าง ๆ ซึ่งมักอยู่ติดกับผลการสำรวจสื่อความให้ทราบว่าผลดังกล่าวมาจากผู้ถูกสอบถามจำนวนเท่าไร หรือพิจารณาจากตารางผลการสำรวจ ตัวอย่างเช่น

- "จากการสอบถามประชาชนชาว กทม. จำนวน 200 คน พบว่า"

- "มาฟังความคิดเห็นของหนุ่ม 200 คน"

- "ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจากประชาชน 795 คน สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้"

- "ได้รับแบบสอบถามที่ช่วยให้คะแนนทั้งสิ้น 824 ราย"

- "มีประชาชนร่วมการสำรวจครั้งนี้ รวม 800 คน"

- "อาศัยฐานข้อมูลจากแบบสอบถาม 944 ชุด" เป็นต้น

9. การระบุจำนวนผู้ตอบสำหรับคำถามบางข้อ ที่ตอบโดยตัวอย่างเพียงบางส่วน (คำถามชุดย่อย) เพราะเป็นคำถามเฉพาะสำหรับผู้สามารถตอบได้เท่านั้น ตัวอย่างเช่น หลังจากถามคำถามที่ว่าเคยชมภาพยนตร์โฆษณาชุด "เปิดโลกส่วนตัว" หรือไม่ ซึ่งตอบโดยตัวอย่างทั้งหมด จากนั้นถามเกี่ยวกับสิ่งแรกที่นึกถึงเมื่อได้เห็นโฆษณาชุดนี้ ผู้ตอบจะเป็นผู้ที่เคยเห็นโฆษณาเท่านั้น เป็นต้น

10. วัน เดือน ปี ในช่วงที่สำรวจ ตัวอย่างข้อความเช่น "จากการสอบถามประชาชนในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 300 ตัวอย่าง เมื่อวันที่ 15-16 มีนาคม 2536" เป็นต้น

11. การระบุค่าสถิติ เช่น ค่าความคลาดเคลื่อน หรือค่าความเชื่อมั่นของผลการสำรวจ หมายถึง ค่าตัวเลขที่ผู้ดำเนินการสำรวจกำหนดไว้ อันมีผลให้ตัวเลขแสดงผลการสำรวจอาจเปลี่ยนแปลงมากขึ้นหรือน้อยลงได้เมื่อบวกลบกับค่าดังกล่าว เช่น ค่าความคลาดเคลื่อน ± 5 ดังนั้นถ้าตัวเลขผลการสำรวจเท่ากับ 48 ผลที่เป็นจริงเป็นไปได้ว่าเป็น 48 ± 5 คืออยู่ในช่วงระหว่าง 43 ถึง 53 เป็นต้น

3. การสำรวจผู้อ่าน (Survey) ใช้แบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามปิดและเปิดเป็นแนวทางรวบรวมข้อมูลของผู้อ่าน เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับ ปริมาณการอ่าน ความเชื่อถือต่อผลการสำรวจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการสำรวจสาธารณสุขที่ต้องการ

แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 11 ข้อ แบ่งเป็น 5 ส่วน คือข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การใช้ประโยชน์จากผลการสำรวจ ความเข้าใจเนื้อหาารายงานผลการสำรวจ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการสำรวจสาธารณสุขที่ผู้อ่านต้องการ และความเชื่อถือต่อผลการสำรวจ

(รายละเอียดได้จากแบบสอบถามในภาคผนวก)

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีวิธีการทดสอบความน่าเชื่อถือและความตรงดังนี้

1. ความน่าเชื่อถือ (Reliability) แบ่งการทดสอบความน่าเชื่อถือ ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ดังนี้

- แบบบันทึกข้อมูลในการวิเคราะห์เนื้อหา มีผู้บันทึกข้อมูล 2 คน คือผู้วิจัยกับบุคคลที่มีความรู้ด้านการวิจัย และมีความละเอียดรอบคอบ บันทึกข้อมูลจากรายงานผลการสำรวจในหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีเลือกตามสะดวกทั้งสิ้น 40 ชิ้น กระจายตามหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ดังนี้

- หนังสือพิมพ์คู่แข่งธุรกิจ 27 ชิ้น
- หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ 9 ชิ้น
- หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ 4 ชิ้น

จากนั้นนำผลการบันทึกข้อมูลไปแจกนับ และหาค่าความน่าเชื่อถือ ในส่วนความสอดคล้องระหว่างผู้บันทึกข้อมูล (Intercoder Reliability) เพื่อปรับปรุงแนวทางการบันทึกข้อมูลและการใช้ภาษาให้สมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น การคำนวณค่าความน่าเชื่อถือใช้หลักการของ Holsti (quoted in Wimmer and Dominick, 1983 : 154) มีสูตรดังนี้

$$R = \frac{2M}{N_1 + N_2}$$

R = ค่าความน่าเชื่อถือ

M = จำนวนข้อที่ผู้บันทึกข้อมูลทั้ง 2 คน บันทึกตรงกัน

N₁, N₂ = จำนวนข้อทั้งหมดที่ผู้บันทึกข้อมูลทั้ง 2 คน ทำการบันทึก

ค่าความน่าเชื่อถือของแบบบันทึกข้อมูล คือ 0.90

- แบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทางการศึกษานำร่อง (Pilot Study) กับบุคคลที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำคำตอบที่ได้มาปรับปรุงด้านการจัดแบ่งคำตอบ การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม และหาค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม เฉพาะส่วนที่มีการกำหนดคะแนนไว้ คือ ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน และความเชื่อถือต่อผลการสำรวจ ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach (อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาภิวัตน์, 2531 : 176) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{K}{K - 1} \left(1 - \frac{\sum Si^2}{Sx^2} \right)$$

r_{tt} = ค่าความน่าเชื่อถือ

K = จำนวนข้อในแต่ละส่วนของแบบสอบถาม

$\sum Si^2$ = ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

Sx^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวม

จากการศึกษานำร่อง ได้ค่าความน่าเชื่อถือดังนี้

1. ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน = 0.85

2. ความเชื่อถือต่อผลการสำรวจ = 0.81

2. ความตรง (Validity) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 3 แบบ ใช้ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) (Ghiselli, Campbell and Zedeck, 1981: 274) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษา กรรมการและหัวหน้าศูนย์วิจัยข้อมูล หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ช่วยตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ

การกำหนดคะแนน

การวิจัยนี้ ได้กำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านผลการสำรวจ

- น้อยที่สุดหรือแทบไม่ได้ประโยชน์เลย   คะแนน 1
- น้อย   คะแนน 2
- ปานกลาง   คะแนน 3
- มาก   คะแนน 4
- มากที่สุด   คะแนน 5

2. ปริมาณการอ่าน

- ไม่เคยอ่าน   คะแนน 0
- อ่านน้อยมากหรือแทบไม่อ่านเลย   คะแนน 1
- อ่านน้อย   คะแนน 2
- อ่านปานกลาง   คะแนน 3
- อ่านส่วนใหญ่   คะแนน 4
- อ่านทุกครั้ง   คะแนน 5

3. ความเชื่อถือต่อผลการสำรวจ การกำหนดคะแนนมี 2 ขั้นตอน คือ

3.1 การกำหนดคะแนนความเชื่อถือต่อผลการสำรวจในด้านต่าง ๆ คือ

- น้อยที่สุด   คะแนน 1
- น้อย   คะแนน 2

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

หลังจากรวบรวมข้อมูลตามวิธีการดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนสรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. การสัมภาษณ์เจาะลึก ใช้วิธีการสอบถามซ้ำขณะสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบการสำรวจ ถ้าคำตอบที่รับมีความขัดแย้งกันระหว่างรายละเอียดของคำตอบหลัง กับคำตอบแรก

2. การวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลเองจึงใช้ความละเอียดรอบคอบอย่างมาก เพื่อมิให้บันทึกผิดพลาด

3. การสอบถามผู้อ่าน ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลหลังจากได้รับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการดังนี้

- ตรวจสอบทันทีที่ได้รับแบบสอบถามคืน หากพบว่ายังตอบไม่ครบถ้วน หรือไม่ถูกต้องตามคำชี้แจง จะขอความร่วมมือให้ผู้ตอบตอบให้สมบูรณ์
- โทรศัพท์สอบถามตามเบอร์โทรศัพท์ของผู้ตอบ ที่ระบุในแบบสอบถาม
- คัดแบบสอบถามที่ตอบไม่ครบถ้วน ไม่สมบูรณ์ออก เมื่อตรวจพบหลังจากรวบรวมแบบสอบถามคืนมาทั้งหมดแล้ว และ ไม่สามารถติดต่อให้ผู้ตอบตอบให้สมบูรณ์ได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตามวิธีการวิจัยดังนี้

1. การสัมภาษณ์เจาะลึก ด้วยการรายงานรายละเอียดการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบการสำรวจ โดยเปรียบเทียบแนวทางการสำรวจ และความคิดเห็นระหว่างผู้รับผิดชอบการสำรวจของหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจแต่ละฉบับ

2. การวิเคราะห์เนื้อหา ใช้สถิติบรรยายลักษณะข้อมูล คือความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และฐานนิยม (Mode)

3. การสอบถามผู้อ่าน สถิติที่ใช้ คือ

- สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) เพื่อสรุปคุณสมบัติทั่วไปของข้อมูลที่ได้รับ คือ

- ความถี่ ร้อยละ และฐานนิยม แสดงข้อมูล เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ หน้าที่การงาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการสำรวจสาธารณสุขที่ต้องการด้านความปลอดภัยที่ควรสำรวจ เรื่องที่ควรสำรวจ การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเลือกตัวอย่างและข้อมูลพื้นฐานที่ควรระบุในรายงานผลการสำรวจ

- ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงข้อมูลประโยชน์ที่ได้รับ ปริมาณการอ่าน และความเชื่อถือ

- สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ ประมวลผล สถิติที่ใช้คือ

- การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) และการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธี S-Method ของ Scheffe' เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของการศึกษา อาชีพ หน้าที่การงาน กับประโยชน์ที่ได้รับ ปริมาณการอ่าน ความเชื่อถือต่อผลการสำรวจ และความคิดเห็นด้านข้อมูลพื้นฐานที่ควรระบุในรายงานผล ทดสอบความสัมพันธ์ของประโยชน์ที่ได้รับกับปริมาณการอ่าน และทดสอบความสัมพันธ์ของปริมาณการอ่าน กับความเชื่อถือ และความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานที่ควรระบุในรายงานผล

นอกจากนี้ ยังวิเคราะห์แนวโน้มความสัมพันธ์ (Trend Analysis)

ในลักษณะความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน มีสูตรดังนี้ (quoted in Marascuilo and Serlin, 1988 : 159)

$$t_{\hat{\psi}} = \frac{\hat{\psi}}{SE \hat{\psi}}$$

$t_{\hat{\psi}}$ = พื้นที่ใต้โค้งนตาตาราง t

$\hat{\psi}$ = ผลบวกของค่าเฉลี่ย กลุ่มที่ต้องการทราบแนวโน้มความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ค่าเฉลี่ยแต่ละค่าต้องคูณกับค่าคงที่ตามจำนวนกลุ่ม จากตารางแสดงค่าคงที่ ในการวิเคราะห์แนวโน้มความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ในที่มี 3 กลุ่ม ค่าคงที่ของแต่ละกลุ่มคือ -1, 0 และ 1

$SE_{\hat{\psi}}$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ $\hat{\psi}$

$$= \sqrt{MS_w \left[\frac{(-1)^2}{N_1} + \frac{(0)^2}{N_2} + \frac{(1)^2}{N_3} \right]}$$

Reject H_0 เมื่อ

$$-\sqrt{J-1(1-\alpha) F_{J-1, N-J}} > t_{\hat{\psi}} > \sqrt{J-1(1-\alpha) F_{J-1, N-J}}$$

- การทดสอบความแตกต่างระหว่างสัดส่วน ใช้ Chi-Square Test เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของการศึกษา อาชีพ หน้าที่การงาน ปริมาณการอ่าน กับความคิดเห็นด้านความบ่อยที่ควรสำรวจ เรื่องที่ควรสำรวจ การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง และวิธีเลือกตัวอย่าง พร้อมกับทดสอบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Goodman มีสูตรดังนี้ (quoted in Marascuilo and Serlin, 1988 : 369)

$$Z_{1 \text{ vs. } 2} = \frac{\hat{\psi}_{1 \text{ vs. } 2}}{SE \hat{\psi}_{1 \text{ vs. } 2}}$$

Z = พื้นที่ใต้โค้งปกติ

$\hat{\psi}_{1 \text{ vs. } 2}$ = ผลต่างของสัดส่วนของผู้เลือกคำตอบ ในข้อที่เปรียบเทียบ
ระหว่างคู่ที่ต้องการเปรียบเทียบ = $\frac{n_1}{N_1} - \frac{n_2}{N_2}$

SE $\hat{\psi}_{1 \text{ vs. } 2}$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ $\hat{\psi}_{1 \text{ vs. } 2}$

$$= \sqrt{\left(\frac{1}{N_1}\right)\left(\frac{n_1}{N_1}\right)\left(\frac{n_2}{N_1}\right) + \left(\frac{1}{N_2}\right)\left(\frac{n_1}{N_2}\right)\left(\frac{n_2}{N_2}\right)}$$

Reject H_0 เมื่อ $-\sqrt{\chi^2_{\nu; 1-\alpha}} > Z > \sqrt{\chi^2_{\nu; 1-\alpha}}$